

tari general i del personal al seu servei, i dels representants dels membres de l'OEI, que contenen els articles 4, 5, 11, 12 i 13, respecte a les quals continua sent aplicable el vigent Acord de seu de 25 de maig de 1966.

2. Aquest Acord entra en vigor en la data en què es verifiqui l'intercanvi dels instruments acreditatius del compliment dels tràmits a què es refereix l'apartat anterior, data en la qual finalitza l'Acord de seu de 1966.

Fet a Madrid, el 24 de juny de 2004, en dos exemplars, que en donen igualment fe.

Pel Regne d'Espanya,	Per l'Organització d'Estats Iberoamericans per a l'Educació, la Ciència i la Cultura
<i>Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé,</i>	<i>Francisco José Piñón,</i>
Ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació	Secretari general

Aquest Acord s'aplica provisionalment a partir del 24 de juny de 2004, data de la signatura, segons estableix l'article 20.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 28 de juny de 2004.—El secretari general tècnic, Ignacio Matellanes Martínez.

15145 *BESCANVI de notes constitutiu d'Acord entre Espanya i Portugal sobre creació d'una comissió arbitral per avaluar les indemnitzacions corresponents als espanyols els béns dels quals van ser confiscats a la Revolució de 1974, fet a Lisboa el 8 i 9 d'octubre de 2002. («BOE» 198, de 17-8-2004.)*

NOTA VERBAL

L'Ambaixada d'Espanya a Lisboa saluda atentament el Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal i té l'honor d'acusar recepció de la Nota verbal de 8 octubre de 2002 que diu el següent:

«El Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal saluda respectuosament l'Ambaixada d'Espanya a Lisboa i, després de la decisió adoptada pels governs portuguès i espanyol a la XVII Cimera hispanoportuguesa, celebrada a Sintra, els dies 29 i 30 de gener de 2001, amb la finalitat de crear una comissió arbitral per avaluar les sol·licituds d'indemnització pels perjudicis resultants de l'ocupació a Portugal de finques urbanes a la dècada dels 70, formulades per ciutadans espanyols, té l'honor de proposar el següent:

1. Portugal i Espanya reconeixen l'existència de quinze casos de petits propietaris urbans espanyols afectats en aquest procés i confirmen la voluntat de resoldre aquests casos amb recurs a la institució arbitral.

2. A aquest efecte convenen a crear una comissió arbitral composta per tres àrbitres. El Govern portuguès ha de proposar la designació d'un àrbitre portuguès i el Govern espanyol la d'un àrbitre espanyol. Els dos governs, per la seva part, han de designar el president de la comissió arbitral.

3. Els dos governs acorden sufragar, a parts iguals, els honoraris de l'àrbitre president.

4. El Govern portuguès ha de proporcionar a la comissió arbitral els mitjans administratius i financers necessaris per al fidel exercici de les seves funcions.

5. Abans del començament de la instrucció dels expedients, la comissió arbitral ha de determinar el règim de funcionament intern, amb la informació següent:

- criteris d'actuació;

- nom, cognoms i adreces de les persones titulars en els 15 casos abans esmentats;
- pretensions de cadascuna d'elles, juntament amb els documents i els mitjans de prova oportuns;
- objecte i valor de la reclamació.

6. En la decisió relativa a cadascun dels expedients que resolgui, la comissió arbitral s'ha de pronunciar sobre l'existència del dret a indemnització i, en cas afirmatiu, sobre la seva quantia, de conformitat amb els criteris que prèviament estableixi.

7. Les decisions definitives de la comissió arbitral s'han de recollir en una acta, que ha de contenir tota la informació pertinent sobre cadascun dels casos sotmesos a arbitratge; l'acta l'ha de signar cadascun dels àrbitres, i després d'això es considera ferma i definitiva.

8. El Govern portuguès ha de liquidar les indemnitzacions fixades en el termini de 60 dies a comptar de la data d'entrada en vigor de l'Acord mitjançant un bescanvi de notes.

9. La comissió arbitral ha de fer un arbitratge d'equitat i fer les seves reunions a Lisboa; les llengües de treball són el portuguès i l'espanyol.

Si el Govern espanyol dona la seva conformitat al que s'ha exposat més amunt, el Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal proposa que aquesta Nota i la nota de resposta corresponent constitueixin un acord mitjançant bescanvi de notes, el qual entra en vigor en la data de recepció de l'última nota en la qual es comuniqui el compliment dels requisits exigits per les respectives normes constitucionals.

El Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal aprofita l'ocasió per presentar a l'Ambaixada d'Espanya a Lisboa el testimoni de la seva més alta consideració.»

L'Ambaixada d'Espanya a Lisboa comunica que Espanya està d'acord amb això i, per tant, la Nota verbal d'aquest Ministeri i la present Nota de resposta constitueixen un acord mitjançant bescanvi de notes, el qual entra en vigor en la data de recepció de l'última nota en la qual es comuniqui el compliment dels requisits exigits per les respectives normes constitucionals.

L'Ambaixada d'Espanya a Lisboa aprofita aquesta oportunitat per reiterar al Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal el testimoni de la seva més alta consideració.

Lisboa, 9 d'octubre de 2002.

Al Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal.

El Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal saluda respectuosament l'Ambaixada d'Espanya a Lisboa i, després de la decisió adoptada pels governs portuguès i espanyol a la XVII Cimera hispanoportuguesa, celebrada a Sintra, els dies 29 i 30 de gener de 2001, amb la finalitat de crear una comissió arbitral per avaluar les sol·licituds d'indemnització pels perjudicis resultants de l'ocupació a Portugal de finques urbanes a la dècada dels 70, formulades per ciutadans espanyols, té l'honor de proposar el següent:

1. Portugal i Espanya reconeixen l'existència de quinze casos de petits propietaris urbans espanyols afectats en aquest procés i confirmen la voluntat de resoldre aquests casos amb recurs a la institució arbitral.

2. A aquest efecte convenen a crear una comissió arbitral composta per tres àrbitres. El Govern portuguès ha de proposar la designació d'un àrbitre portuguès i el Govern espanyol la d'un àrbitre espanyol. Els dos governs, per la seva part, han de designar el president de la comissió arbitral.

3. Els dos governs acorden sufragar, a parts iguals, els honoraris de l'àrbitre president.

4. El Govern portuguès ha de proporcionar a la comissió arbitral els mitjans administratius i financers necessaris per al fidel exercici de les seves funcions.

5. Abans del començament de la instrucció dels expedients, la comissió arbitral ha de determinar el règim de funcionament intern, amb la informació següent:

- criteris d'actuació;
- nom, cognoms i adreces de les persones titulars en els 15 casos abans esmentats;
- pretensions de cadascuna d'elles, juntament amb els documents i els mitjans de prova oportuns;
- objecte i valor de la reclamació.

6. En la decisió relativa a cadascun dels expedients que resolgui, la comissió arbitral s'ha de pronunciar sobre l'existència del dret a indemnització i, en cas afirmatiu, sobre la seva quantia, de conformitat amb els criteris que prèviament estableixi.

7. Les decisions definitives de la comissió arbitral s'han de recollir en una acta, que ha de contenir tota la informació pertinent sobre cadascun dels casos sotmesos a arbitratge; l'acta l'ha de signar cadascun dels àrbitres, i després d'això es considera ferma i definitiva.

8. El Govern portuguès ha de liquidar les indemnitzacions fixades en el termini de 60 dies a comptar de la data d'entrada en vigor de l'Acord mitjançant un bescanvi de notes.

9. La comissió arbitral ha de fer un arbitratge d'equitat i fer les seves reunions a Lisboa; les llengües de treball són el portuguès i l'espanyol.

Si el Govern espanyol dóna la seva conformitat al que s'ha exposat més amunt, el Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal proposa que aquesta Nota i la nota de resposta corresponent constitueixin un acord mitjançant bescanvi de notes, el qual entra en vigor en la data de recepció de l'última nota en la qual es comunicui el compliment dels requisits exigits per les respectives normes constitucionals.

El Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal aprofita l'ocasió per presentar a l'Ambaixada d'Espanya a Lisboa el testimoni de la seva més alta consideració.

Lisboa, 8 d'octubre de 2002.

A l'Ambaixada del Regne d'Espanya a Lisboa.

Aquest Bescanvi de notes va entrar en vigor el 22 de juliol de 2004, data de recepció de l'última nota encreuada entre les parts de comunicació de compliment dels requisits exigits per les respectives normes constitucionals, segons estableixen els seus textos.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 29 de juliol de 2004.—El secretari general tècnic, Ignacio Matellanes Martínez.

15196 *ACORD entre el Regne d'Espanya i la República de Namíbia per a la promoció i la protecció recíproca d'inversions, fet a Windhoek el 21 de febrer de 2003. («BOE» 199, de 18-8-2004.)*

ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE NAMÍBIA PER A LA PROMOCIÓ I LA PROTECCIÓ RECÍPROCA D'INVERSIONS

PREÀMBUL

El Regne d'Espanya i la República de Namíbia (d'ara endavant anomenats «les parts contractants»),

Amb la voluntat d'intensificar la cooperació econòmica entre tots dos països,

Amb el propòsit de crear condicions favorables per a les inversions efectuades per inversors de cada part contractant en el territori de l'altra part contractant, i

Amb el reconeixement que la promoció i la protecció de les inversions d'acord amb aquest Acord han d'estimular les iniciatives en aquest camp, han convingut:

Article 1. Definicions.

Als efectes d'aquest Acord:

1. Per «inversor» s'entén qualsevol nacional o qualsevol societat d'una de les parts contractants que faci inversions en el territori de l'altra part contractant:

a) per «nacional» s'entén qualsevol persona física que, de conformitat amb la legislació d'aquesta part contractant, es consideri nacional de la mateixa part contractant;

b) per «societat» s'entén qualsevol persona jurídica o qualsevol altra entitat legal constituïda o degudament organitzada d'una altra manera, de conformitat amb la legislació aplicable d'aquesta part contractant i que tingui el domicili social en el territori d'aquesta mateixa part contractant.

2. Per «inversió» s'entén qualsevol mena d'actius que hagin estat invertits per inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant de conformitat amb les lleis i els reglaments d'aquesta segona part contractant, inclosos en particular, tot i que no exclusivament, els següents:

a) propietat de béns mobles i immobles, així com altres drets reals, com ara hipoteques, gravàmens, penyores i drets similars;

b) una societat o empresa mercantil o participacions, accions i obligacions d'una societat o qualsevol altra forma de participació en una societat o empresa mercantil;

c) el dret a aportacions monetàries o a qualssevol altres prestacions en virtut d'un contracte que tinguin un valor econòmic i estiguin relacionades amb una inversió;

d) drets de propietat intel·lectual i industrial, processos tècnics, coneixements tècnics («know-how») i fons de comerç;

e) drets a exercir activitats econòmiques i comercials atorgats per la llei o en virtut d'un contracte, incloses les concessions per a la prospecció, el conreu, l'extracció o l'explotació de recursos naturals.

Les inversions realitzades en el territori d'una part contractant per qualsevol societat d'aquesta mateixa part contractant que sigui propietat o estigui controlada efectivament per inversors de l'altra part contractant també es consideren inversions realitzades per inversors de la segona part contractant, sempre que s'hagin efectuat de conformitat amb les lleis i els reglaments de la primera part contractant.

Cap canvi en la forma en què s'inverteixin o es reinverteixin els actius ha d'afectar el seu caràcter d'inversió sempre que aquest canvi s'hagi realitzat de conformitat amb les lleis i els reglaments de la part contractant receptora de la inversió.

3. Per «rendes» s'entén els imports produïts per una inversió i comprenen en particular, tot i que no exclusivament, els beneficis, els dividends, els interessos, les plusvàlues, els cànons i els honoraris.

4. Per «territori» s'entén el territori terrestre, les aigües interiors i el mar territorial de cadascuna de les parts contractants, així com la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental que s'estenen fora dels límits

del mar territorial de cadascuna de les parts contractants i sobre les quals aquestes tinguin o puguin tenir jurisdicció i/o drets sobirans segons el dret internacional.

Article 2. *Promoció i admissió d'inversions.*

1. Cada part contractant ha de promoure en el seu territori, en la mesura que sigui possible, les inversions d'inversors de l'altra part contractant. Cada part contractant ha d'admetre les inversions de conformitat amb les seves lleis i reglaments.

2. Quan una part contractant hagi admès en el seu territori una inversió, ha de concedir, de conformitat amb les seves lleis i reglaments, els permisos necessaris en relació amb la inversió i amb l'execució d'acords de llicència i de contractes d'assistència tècnica, comercial o administrativa. Cada part contractant s'ha d'esforçar per expedir les autoritzacions necessàries en relació amb les activitats de consultors i altres persones qualificades, amb independència de la seva nacionalitat.

Article 3. *Protecció.*

1. S'ha de concedir un tractament just i equitatiu i plena protecció i seguretat a les inversions realitzades per inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant. En cap cas ha de concedir una part contractant a les inversions esmentades un tractament menys favorable que el que exigeix el dret internacional.

2. Cap de les parts contractants ha d'obstaculitzar de cap manera, mitjançant mesures injustificades o discriminatòries, la gestió, el manteniment, la utilització, el gaudi o l'alienació de les inversions. Cada part contractant ha de respectar qualsevol obligació que hagi contret per escrit respecte a les inversions d'inversors de l'altra part contractant.

Article 4. *Tractament nacional i de nació més afavorida.*

1. Cada part contractant ha de concedir en el seu territori a les inversions realitzades per inversors de l'altra part contractant un tractament no menys favorable que l'atorgat a les inversions realitzades pels seus propis inversors o per inversors de qualsevol tercer Estat, el que sigui més favorable per a l'inversor interessat.

2. Cada part contractant ha de concedir en el seu territori als inversors de l'altra part contractant, pel que fa a la gestió, el manteniment, la utilització, el gaudi o l'alienació de les seves inversions, un tractament no menys favorable que el que atorga als seus propis inversors o a inversors de qualsevol Estat tercer, el que resulti més favorable per a l'inversor interessat.

3. El tractament concedit en virtut dels apartats 1 i 2 d'aquest article no s'ha d'interpretar en el sentit que s'obligui una part contractant a fer extensiu als inversors de l'altra part contractant i a les seves inversions el benefici de qualsevol tractament, preferència o privilegi resultant de:

a) la seva pertinença o associació a qualsevol zona de lliure comerç, unió duanera, unió econòmica o unió monetària o altres acords internacionals similars, incloses altres formes d'organització econòmica regional, futures o existents, o

b) qualsevol acord o arranjamament internacional que es refereixi totalment o principalment a tributació o qualsevol legislació interna que es refereixi totalment o principalment a tributació.

4. Les mesures preses per raons de seguretat, ordre o salut públiques no es consideren tractament «menys favorable» en el sentit d'aquest article.

5. Res no ha d'impedir que qualsevol de les parts contractants, de conformitat amb les seves lleis i reglaments, declari una activitat econòmica o categoria d'activitat econòmica com a reservada per als seus propis inversors, sempre que, tenint en compte el que disposa l'article 5, la declaració esmentada

a) es faci únicament amb la finalitat de promoure les petites i mitjanes empreses; i

b) no afecti negativament els drets que, en el moment de la declaració, hagi adquirit una inversió o un inversor de l'altra part contractant.

Article 5. *Expropiació.*

1. Les inversions d'inversors de qualsevol de les parts contractants en el territori de l'altra part contractant no han de ser nacionalitzades, expropiades ni sotmeses a mesures d'un efecte equivalent a la nacionalització o expropiació (d'ara endavant anomenades «expropiació») excepte per causa d'interès públic, d'acord amb els procediments legals deguts, de manera no discriminatòria i mitjançant el pagament d'una indemnització ràpida, adequada i efectiva.

2. Aquesta indemnització ha de correspondre al valor de mercat de la inversió expropiada immediatament abans que l'expropiació o que la imminència de l'expropiació, si això té lloc abans, s'anunciïn públicament (d'ara endavant anomenada «data de taxació»).

3. Aquest valor de mercat s'ha d'expressar en una moneda lliurement convertible al tipus de canvi de mercat vigent per a aquesta moneda en la data de taxació. La indemnització ha d'incloure interessos a un tipus comercial establert sobre la base del mercat per a la moneda de taxació des de la data de l'expropiació fins a la data del pagament. La indemnització s'ha de pagar sense demora, ha de ser efectivament realitzable i lliurement transferible.

4. D'acord amb la legislació de la part contractant que dugui a terme l'expropiació, l'inversor afectat té dret que l'autoritat judicial o una altra autoritat competent d'aquesta part contractant revisi amb celeritat el seu cas, inclosos la taxació de la seva inversió i el pagament de la indemnització, de conformitat amb els principis establerts en aquest article.

5. Quan una part contractant expropïi els actius d'una societat constituïda de conformitat amb la legislació vigent en qualsevol part del seu territori i en la qual tinguin participació inversors de l'altra part contractant, s'ha d'assegurar que s'apliquin les disposicions d'aquest article amb la finalitat de garantir una indemnització ràpida, adequada i efectiva respecte a la seva inversió als inversors de l'altra part contractant que siguin titulars de les participacions.

Article 6. *Compensació per pèrdues.*

1. Als inversors d'una part contractant les inversions dels quals en el territori de l'altra part contractant tinguin pèrdues degudes a guerra o a un altre conflicte armat, estat d'emergència nacional, revolució, insurrecció, disturbis civils o altres esdeveniments similars, aquesta última part contractant els ha de concedir, a títol de restitució, indemnització, compensació o un altre arranjamament, un tractament no menys favorable que el que aquesta part contractant concedeixi als seus propis inversors o a inversors de qualsevol tercer Estat; i s'ha d'aplicar el tractament que sigui més favorable per a l'inversor afectat. Els pagaments que derivin d'això són lliurement transferibles.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, als inversors d'una part contractant que, en qualsevol de les situacions